

STEZICE

4

Ta hiša nam je mati krošna,
domovju steber je častit,
iz kmetških hiš nam hrana dušna,
iz kmetških hiš omike svit!

Simon Gregorčič, Kmetški hiši

V I N J E T A,
Vlado Brejč

črnski narod, zakej pravice za nas ni, za nas, ki smo črni in prekleti.

Želim nazaj v redni kreg, v črno Afriko, v naročje rek in progzdev in pozabiti na črne ure svoje te življenja. Zepostavljen sem, preganjan, čeprav nisem nikomur nič žalega storil. Umrli bi nas, pa ne morem Moji rojaki delajo kot živina. Borijo se za koristi kapitalistov v Vietnamu. Darujejo svoje življenja za Ameriko. Ameriko, ki jih preganja in ponižuje. Zakej živimo ? Zato, da s prstom kažejo za nami, da nam škodujejo, kjer le morajo, ali da nas imajo za toverno živino in vojake, ki se bore v prvih vrstah vojske ZDA. Živimo in umiramo, toda za nas pravice ni, zakej mi smo črni. !

Vinko Cvek

8.b

VIDIM TE, MATI,
STOPAŠ PO KLANCU ...

(Srečko Kosovel)

Dan je lep in topel. Izza oblakov sije sonce in oznanja cvetočo pomlad. Veter rohlo pihlja, se poigrava z listi ter smehlja svoji okolici, ki se prebuje iz težkega, dolgega sna. Res lep dan. Opaziš trobentice, ki vzbujajo šudovit občutek in željo po polatju. Ne vzdržim, da ne bi pogledala skozi okno. Tudi ti mati ne vzdržiš v tej zetrohli temni sobi, naravnost te vabi, saj je danes tvoj dan.

Vidim te, mati, stopaš po klanecu. Tvoj obraz je vesel, usta se raztezajo v nasmeh, oči se ti svečijo, lica zardevajo. Lepa si. Tvoji gibi so rahli, zibajoči, noge ne preveč dolge, lepo oblikovane, ob bokih ti vise roke, ki pa ne znajo mirovati, premikajo se v ritmu tvojih korakov.

Žalela bi vedeti, kje so sedaj tvoje misli. Morda pri meni in morda ne. Rada me imaš, vem! Pa vendar to ne more biti vzrok

Grek Vinko

KO SE MRAČI

Lani poleti sem bile na počitnicah na vasi pri stari mami, ki stanuje na griču, ki se dviguje nad široko belo cesto. Opazovala sem naravo, ki je tonila v mrak.

Sonce je kot veliko, zlato kroglo hitelo na počitek. Pošiljalo je zadnje žarke in z njimi poljubljalo valovite hribe, polja in travnike. Visoke, s snegom pokrite gore, ki so se še pred kratkim bleščale v svojih vrhovih, so se ovile v temen plašč. Sonce se je poslavljalo od zelenih gozdov in že je tudi te zrljel mrak. Voda, ki je tekla pod hribom, si je naredila mračno podobo skrivnosti. Nad gozdom se je spreletaval kragulj, ki je plepotal s krili in se potopil v mrečni rož, sonce pa je potonilo za vrhove. Od večerne zarje ožarjena je stal samo še samotna domačija na nasprotni strani, toda kmalu je tudi njo vzel mrak. Bilo je zelo lepo in zahrepenela sem po nekem, da bi stal ob meni in z menoj uživel to lepoto.

Življenje na vasi je utihnilo. Pesem kovaškega kl'diva je zamrla. Na zemljo se je spustil mrak.

Ker je bil topel večer, sem videla spodej v vasi, kako je vesela družba sedla pred lepo gorenjsko hišo na klopi in oglesili so se zvoki harmonike. V hišah so se prižgale luči in mladi so veselo, po utrudljivem delavnem dnevu, v mraku zaključili ta dan. Ko se je znočilo, se je le tu in tam zaslišal smeh razigranega dekleta.

Čeprav sem sama vesela narave, me je v tej lepoti močnejše narave motil smeh. Želela sem si tišine, da bi lahko še bolj občutila lepoto. Nepotila sem se v hišo, kjer sem sedla k veliko kmečki peči za javorjevo mizo in skozi okno opazovala, kako se se prižgale zvezde na nebu. V hišo je vstopila stara mama in prižgale luč, kajti sedela sem v temi. Zdravila me je šele, ko je prinesla na mizo skledo vročih žgancev. Po tem je tekla prijeten pogovor o marsičem, dokler se nisva utrujeni odpravili spat.

Marija Ahačič

7.a

ciljev. Ne moreš živeti sam, zakaj prijatelj je tvoj varuh in ti pomaga v težavah. Vsi imamo srce in dušo in le prijateljstvo nas veže. Ljudje smo taki in take so naše navade. Vsekdo je ne nekoga nevezan in ga ljubi.

Ljubezen je rešila našo domovino pred sovražniki in še marsikoga bo rešila. Zato brez ljubezni ni življenje. Nekoga moraš imeti rad ...

Vinko Cvek

S.b

Linorez: D R E V O S K O Z O L C E M Viktor Bečan, 5.a

Karel Hlavič

